

Indien-undersøgelsen

Undersøgelsesrapport om adoptionsformidling fra Indien i perioden 2000-2007

Indholdsfortegnelse

Baggrund for undersøgelsen	3
De formidlende organisationer.....	3
Det danske system	3
Det indiske system.....	4
Haagerkonventionen	5
Adoptionsprocessen i Indien	6
Den konkrete sag.....	7
De danske oplysninger om adoptionssagen.....	7
De indiske oplysninger om adoptionssagen.....	7
De øvrige indiske sager, der er fulgt i sommeren 2007.....	8
Tillid til det indiske system	8
Omkostninger ved en indisk adoption.....	10
AC-Børnehjælps formidling fra Indien	11
DanAdopts formidling fra Indien.....	11
Familiestyrelsens konklusion	12

Baggrund for undersøgelsen

I DR's program "21 søndag" den 10. juni 2007 blev der sået tvivl om omstændighederne omkring adoptioner i Indien. Udsendelsen fokuserede på en konkret adoption fra AC-Børnehjælp, der fandt sted i 2003, samt på at der angiveligt er gennemført meget store betalinger og donationer til de enkelte børnehjem, hvilket er i strid med de indiske retningslinjer.

I udsendelsen udtaler en mand, at han er far til nogle børn, der er bortadopteret til Danmark i 2003, og at han ikke har givet samtykke til bortadoption af børnene men alene til, at de kunne anbringes på et børnehjem, idet han var syg, og børnenes mor var død kort tid inden. Under udsendelsen fremviser manden billeder af børnene.

I den forbindelse bad familie- og forbrugerminister Carina Christensen, Familiestyrelsen undersøge, om forholdene omkring adoptioner fra Indien fungerer, som de skal. Indtil undersøgelsen er gennemført, blev der sat midlertidigt stop for adoptioner fra Indien. Adoptionsstopet blev hævet den 5. oktober 2007.

Familiestyrelsens undersøgelse af, om adoptioner fra Indien fungerer, indebærer dels en undersøgelse af den konkrete adoptionssag, som gav anledning til stoppet, og dels en mere omfattende undersøgelse af de økonomiske forhold omkring adoptioner fra Indien i perioden 2000-2007 (31. maj 2007). Familiestyrelsen har valgt at inddrage de to adoptionsformidlende organisationer i Danmark uagtet, at det kun var AC-Børnehjælp, der blev kritiseret i udsendelsen.

Under forløbet har Familiestyrelsen aflagt besøg i Indien hos den indiske centralmyndighed for adoptioner, CARA. Familiestyrelsen har endvidere anmodet revisionselskabet Ernst & Young om at gennemgå, kortlægge og analysere visse økonomiske transaktioner i forbindelse med adoptioner fra Indien.

De formidlende organisationer

Det danske system

Rammen for formidlingsvirksomhed

Adoptionsformidlingen af udenlandske børn varetages af de to formidlende organisationer AC-Børnehjælp og DanAdopt, som ministeren for familie- og forbrugeranliggender efter adoptionslovens § 30 har givet tilladelse til at yde adoptionshjælp.

Familiestyrelsen har udstedt autorisationsvilkår for organisationernes arbejde og indgået en autorisationsaftale med organisationerne. Autorisationsvilkårene er senest fornyet den 1. august 2006 og gældende indtil 31. juli 2011.

I autorisationsvilkårene har styrelsen bl.a. fastsat følgende krav til organisationens virksomhed:

1. Den skal være bestemt af hensynet til barnets bedste,
2. den skal drives på et etisk og fagligt forsvarligt niveau og uden økonomisk vinding for øje og
3. den skal være i overensstemmelse med internationale konventioner, den danske adoptionslovgivning og vilkårene i autorisationen samt adoptionslovgivningen i de lande, hvor organisationen arbejder.

Organisationerne må alene indlede fast samarbejde med adoptionshjælpsvirksomheder, organisationer, institutioner og personer (formidlingsparter) i andre lande efter forudgående godkendelse fra Familiestyrelsen og så vidt muligt fra myndighederne i det pågældende land.

I forbindelse med Familiestyrelsens godkendelse af nye formidlingsparter i udlandet undersøges bl.a. det pågældende lands adoptionslovgivning, herunder proceduren for frigivelse af børn til adoption. Den nye

formidlingsparts arbejde skal være lovligt efter reglerne i det pågældende land, og formidlingsparten skal være bekendt med og indstillet på at overholde vilkårene for adoptionsformidling i Danmark.

Adoptionsgebyrer

Adoptionsansøgerne betaler et gebyr til organisationerne for det arbejde, organisationerne udfører i forbindelse med formidlingen. Størrelsen af gebyret skal afspejle organisationens omkostninger og udgifter i forbindelse med adoptionsvirksomheden, herunder udgifter til hjælpearbejde, der har naturlig tilknytning hertil.

Indtil medio 2007 har DanAdopts gebyrfastsættelse bygget på et solidarisk udgangspunkt, hvor alle ansøgere betaler samme gebyr, uanset hvilket land de adopterer fra og uanset DanAdopts udgifter for det enkelte land. Fra 1. juli 2007 har DanAdopt forladt solidaritetsprincippet og anvender i stedet individuelle gebyrer for de enkelte lande. DanAdopts gebyr består i dag af et tilmeldingsgebyr, klagøringsgebyr, landegebyr, hjemtagelsesgebyr og evt. ekskortegebyr.

AC-Børnehjælps gebyrfastsættelse bygger ligeledes på et solidarisk udgangspunkt, hvor alle ansøgere betaler samme gebyr, uanset hvilket land de adopterer fra og uanset AC-Børnehjælps udgifter for det enkelte land. Undtaget herfra er imidlertid de private institutioner i Colombia, hvor der er et individuelt gebyr, da udgifterne forbundet med adoption fra de private institutioner i Colombia er væsentlig højere end fra andre lande. AC-Børnehjælps gebyr består, uanset om det er solidarisk eller individuelt, af et tilmeldningsgebyr, godkendelsesgebyr, hjemtagelsesgebyr og evt. ekskortegebyr.

Det indiske system

Rammen for formidlingsvirksomhed

Den overordnede myndighed på adoptionsområdet er The Central Adoption Resource Agency, CARA, der er en del af Ministry of Women & Child Development. De nærmere betingelser for og procedure ved gennemførelsen af international adoption af indiske børn fastsættes i guidelines udstedt af CARA.

CARA varetager en række generelle opgaver, herunder udviklings- og koordinations-opgaver, godkendelse af og tilsyn med indiske og udenlandske adoptionsformidlere m.v.

I forbindelse med godkendelse af indiske adoptionsformidlere til international adoption modtager CARA ansøgningen via det lokale State Government med en indstilling om godkendelse. Det lokale State Government bør ikke indstille en ansøgning eller en forlængelse af en ansøgning, hvis adoptionsformidleren ikke har tilladelse til at foretage nationale adoptioner. En tilladelse gives typisk for en periode på 3 år.

Det er bl.a. en betingelse for at blive godkendt som indisk adoptionsformidler, at formidleren gennem de seneste 4 år har arbejdet for kvinders og børns velfærd. Endvidere kan der først gives tilladelse til international adoption, når formidleren har formidlet børn til national adoption i minimum 3 år. Endelig skal formidlingen drives ”non-commercial” og ”non-profit”.

Det lokale State Government fører tilsyn med de indiske adoptionsformidlere, der har tilladelse til at formidle børn til international adoption, og foretager indberetninger til CARA. Mindst en gang årligt skal CARA/State Government gennemgå alle de formidlende organisationer med henblik på at sikre, at CARA's guidelines bliver overholdt, herunder at adoptionsformidlingen foregår uden økonomisk vinding.

Udenlandske adoptionsformidlere, der ønsker at formidle børn fra Indien, skal have tilladelse hertil af CARA. En tilladelse gives typisk for en periode på 5 år. Det er et krav for tilladelsen, at den udenlandske adoptionsformidler har en tilladelse til at formidle international adoption fra den nationale kompetente myndighed i henhold til Haagerkonventionen, når det er muligt.

Det er desuden en betingelse, at den udenlandske adoptionsformidler drives ”non-commercial” og ”non-profit”, samt at den udenlandske adoptionsformidler foretager årlige indberetninger til CARA.

AC-Børnehjælp og DanAdopt har tilladelser til at formidle adoptioner fra Indien. CARA har senest den 8. december 2005 forlænget AC-Børnehjælps tilladelse frem til den 7. december 2010. DanAdopts tilladelse er senest blevet forlænget af CARA den 9. november 2005 og gælder i perioden fra den 20. november 2005 og frem til den 11. november 2010.

Adoptionsgebyrer

Det fremgår af CARA's guideline fra 1995, at indiske adoptionsorganisationer i deres arbejde ikke må have økonomisk vinding for øje og ikke må arbejde profit orienteret. Ifølge samme guideline var det tilladt for disse organisationer at modtage tilbagebetaling eller anden form for betaling for direkte og indirekte omkostninger eller aktuelle udgifter i forbindelse med adoptionen. Guidelinen foreskrev en beløbsgrænse på 10.000 Rupies pr. adoption, der kunne forhøjes med 100 Rupies pr. dag fra den dag, forældrene accepterede barnet, og indtil barnet blev hjemtaget. Guidelinen fra 1995 indeholdt ikke et forbud mod, at de udenlandske adoptionsorganisationer gav donationer eller lignende til understøttelse og udvikling af adoptionsarbejdet i Indien.

I guidelinen fra 1995 er det beskrevet, at de udenlandske formidlende organisationer årligt skal fremsende en indberetning om deres virksomhed i Indien til CARA. Dette er videreført i CARA's autorisation til AC-Børnehjælp og DanAdopt. Indberetningernes form og indhold er ikke fastlagt nærmere.

Med CARA's guideline fra 2006 blev beløbsgrænsen for, hvor meget en adoption må koste ændret. Grænsen blev fastsat til 3.500 \$ eller tilsvarende i Rupies. Gebyret inkluderer omkostninger til pleje af barnet, medicinske og juridiske tjenesteydelser, pas, visa, betaling til professionelt personale, overvågning, korrespondance, udarbejdelse af rapport om barnet, lægeerklæringer etc. Gebyret indeholder ikke de udgifter, der er forbundet med sagens behandling ved domstolene i Indien. Samtidig blev der indført et forbud mod, at de indiske adoptionsorganisationer modtager donationer eller lignende til adoptionsrelateret arbejde i Indien.

Haagerkonventionen

Haagerkonventionen af 29. maj 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner er tiltrådt af både Danmark og Indien. Konventionen trådte i kraft den 1. maj 1995. Danmark ratificerede konventionen den 2. juli 1997, og konventionen trådte efterfølgende i kraft den 1. november 1997. Indien ratificerede konventionen den 6. juni 2003, og konventionen trådte herefter i kraft den 1. oktober 2003.

Baggrunden for Haagerkonventionen er et ønske om at skabe et multilateralt instrument, der ikke kun foræner deltagerlandenes internationalprivatretningsregler, men som også definerer en række grundlæggende principper, og som skaber nogle internationale retlige rammer for samarbejdet mellem myndighederne i adoptivbørnenes hjemlande og i modtagerlandene med henblik på beskyttelse af børnenes interesser.

Konventionen indeholder tre grundprincipper, der danner rammen for konventionen, og udgør de overordnede retningslinjer for fortolkningen af de enkelte artikler. Disse tre principper er et familieprincip, et beskyttelsesprincip og et individprincip.

Familieprincippet går ud på, at barnet i almindelighed bør vokse op i en familie frem for på en institution. I den forbindelse skal det så vidt muligt sikres, at barnet kan blive hos sin biologiske familie (familieprincippet), og international adoption bør kun findes sted, hvis der ikke kan findes en egnet familie – biologisk eller ej – i barnets hjemland (subsidiaritetsprincippet).

Beskyttelsesprincippet indebærer, at barnet har et særligt behov for beskyttelse mod overgreb i adoptionsager. Hensynet til barnets bedste skal derfor afvejes med andre legitime hensyn, særligt hensynet til de biologiske forældre og til de kommende adoptanter. En adoption kan således aldrig finde sted i strid med barnets interesser.

Individprincippet understreger, at adoption kun må gennemføres med respekt for barnets grundlæggende rettigheder. Hermed menes, at det enkelte barn i overensstemmelse med principperne i FN's Børnekonvention må anses for at have et særligt behov for omsorg og beskyttelse, herunder for at andre tager sig af det og træffer beslutninger for det. Samtidig skal barnet dog også betragtes som et selvstændigt individ med selvstændige interesser og rettigheder så som ytringsfrihed, ret til privatliv og ret til at blive hørt og have indflydelse på egne anliggender.

I overensstemmelse med disse principper vil der i relation til det enkelte barn skulle foretages en omfattende sagsbehandling, der indebærer undersøgelse af barnets forhold, herunder en afklaring af, om barnet måske har familie eller andre mulige omsorgspersoner, der kan tage sig af det, eller om national adoption er en mulighed.

Kun hvis international adoption efter denne undersøgelse findes at være den bedste løsning for barnet, vil barnet kunne frigives til adoption til udlandet.

Et meget væsentligt formål med adoptionskonventionen er at modvirke salg og anden handel med børn. Artikel 32 indeholder i stk. 1 et forbud mod opnåelse af enhver form for utilbørlig vinding, herunder økonomisk vinding i forbindelse med international adoptionsvirksomhed. En vis vinding tillades imidlertid, idet omkostninger og andre udgifter som rimelige honorarer kan modtages, jf. artikel 32, stk. 2. Hvad der nærmere ligger i begrebet rimeligt vederlag eller rimeligt honorar, bestemmes af den enkelte kontraherende stat.

Adoptionsprocessen i Indien

Frigivelse af indiske børn foregår ved, at den eller de biologiske forældre afgiver et "surrender document" over for en af de godkendte Adoption Agencies. Forældrene skal forinden være behørigt vejledt. Forældrene har herefter 60 dages betænkningstid, hvorefter "the surrender document" er endeligt. Barnet kan ikke anvises til adoption, før denne frist er udløbet.

I Mumbai området, hvorfra Danmark modtager de fleste børn, er der for nogle år siden indført en ordning, hvorefter overdragelse af barnet til en institution skal finde sted med myndighedernes tilstedeværelse. Ordningen blev indført for at forhindre, at afgivelsen af børnene foregik under utilbørlige omstændigheder.

Ifølge CARA's guideline fra 2006 skal den enkelte institution inden for 24 timer indberette modtagelsen af et nyt barn til den lokale "Child Welfare Committee".

Hvis barnet er forældreløst eller efterladt, vil der blive foretaget en efterforskning, der typisk tager 4-6 måneder, og som normalt indbefatter politimæssige undersøgelser og annoncering i trykte og elektroniske medier efter slægtinge til barnet. Hvis efterforskningen ikke giver resultat, kan "The Juvenile Welfare Board" under Child Welfare Committee udstede en "release order", hvorefter barnet erklæres fri til adoption.

Når barnet er frigivet til adoption, skal det indiske Adoption Agency i en periode på 45 dage forsøge at anvisе barnet til adoption hos en indisk familie. Hvis dette ikke lykkes, skal barnets sag forelægges en decentral myndighed, der frigiver børn til national eller international adoption, VCA (Voluntary coordinating Agency), der herefter i en periode på to måneder skal undersøge mulighederne for at anvisе barnet til en indisk familie. Hvis det fortsat ikke er muligt, udsteder VCA en såkaldt VCA Clearance Certificate, og barnet er herefter frigivet til international adoption.

Ifølge CARA's guideline fra 2006 er Voluntary Coordinating Agency blevet afløst af Adoption Coordination Agency (ACA). ACA er en decentral organisation, der har til formål at fremme den nationale adoption gennem koordinering med de øvrige indiske Adoption Agencies, der er i området. ACA skal godkendes af CARA. ACA kan udstede "Clearance Certificate", hvorefter barnet frigives til international adoption¹.

Formidling af et barn til international adoption foregår ved, at adoptionsansøgerens ansøgning indgives til et godkendt Adoption Agency. Kopi af ansøgningen skal også sendes til CARA. Når den indiske adoptionsorganisation har bragt et barn i forslag til ansøgeren, og denne har samtykket, forelægges matchingsforslaget for CARA. Hvis CARA ikke har nogen indvendinger mod adoption, udsteder CARA et No Objection Certificate (NOC). Sagen kan herefter fremsendes til domstolene med henblik på, at adoptivforældrene tildeles "guardianship" over barnet.

Som forberedelse af retssagen gennemgås sagen af et såkaldt Scrutiny Agency, der er udpeget af domstolen til at forestå dette arbejde. Det er Scrutiny Agency's opgave at sikre, at barnets frigivelse til adoption er korrekt, at familiens dokumenter er i overensstemmelse med reglerne – og at barnets anbringelse i den pågældende familie er til barnets bedste.

Under retssagen vil der være en repræsentant fra Scrutiny Agency til stede for at repræsentere barnet. Ansøgerens tilstedeværelse kræves ikke, men vedkommende vil være repræsenteret af en advokat. På baggrund af rettens afgørelse om, at ansøgeren tildeles "guardianship", udstedes der pas til barnet, hvorefter der ansøges om visum hos Den Danske Ambassade. Når pas og visum foreligger, kan barnet hjemtages af adoptanterne. De enkelte dele af proceduren er beskrevet nærmere i CARA's guidelines.

Den konkrete sag

De danske oplysninger om adoptionssagen

Til brug for Familiestyrelsens undersøgelse har styrelsen indhentet AC-Børnehjælps og statsamtets akter i adoptionssagen.

Det fremgår af akterne, at den indiske familieret i Pune, Indien ved dom af 21. februar 2003 gav tilladelse til, at ansøgerne fik "guardianship" over børnene og tilladelse til at bringe børnene til Danmark.

Statsamtet udstedte herefter i juni 2003 dansk adoptionsbevilling.

De indiske oplysninger om adoptionssagen

Familiestyrelsen orienterede CARA om det midlertidige adoptionsstop den 13. juni 2007, hvorefter CARA den 15. juni 2007 meddelte, at ifølge deres oplysninger havde børnenes far givet sit samtykke til adoption, men at CARA ville iværksætte en nærmere undersøgelse af hele sagen. Resultatet af undersøgelsen blev modtaget i Familiestyrelsen den 1. august 2007. I undersøgelsen konkluderer CARA følgende:

- Børnenes overgivelse til børnehjemmet (Preet Mandir) er sket i overensstemmelse med CARA's guidelines fra 1995 og 2004.
- Adoptionsproceduren er sket i overensstemmelse med rettens og CARA's anvisninger.
- Det lokale socialkontor i Solapur, Indien, har i forbindelse med undersøgelsen besøgt faren i hans hjem i Sangola, hvor faren har erkendt, at han har givet afkald på sine børn, hvilket skete med hans

¹ Der er imidlertid Familiestyrelsens opfattelse, at det "Clearance Certificate", der udstedes i dag, fortsat kaldes for VCA.

søster og svoger som vidner. Faren har indrømmet, at direktøren fra Sakhi og Childline's direktør i Pune, der tillige er medlem af Juvenile Justice Bord i Pune, har presset ham til at klage.

- Farens søster og svoger har i forbindelse med undersøgelsen ligeledes erkendt, at de bevidnede, at faren gav afkald på børnene. Farens søster og svoger har desuden oplyst, at faren aldrig har været i stand til at drage omsorg for børnene. De har videre oplyst, at faren i dag arbejder som tjener på et hotel i Sangola og tjener 50 Rupies om dagen (svarende til 7 kr.). Det er deres opfattelse, at faren er blevet vildledt af nogle mystiske personer, hvis råd han har fulgt.

Under et besøg hos CARA i september 2007 har Familiestyrelsen fået fremvist hele CARA's sagsmappe i den konkrete sag. Sagsmappen indeholdt bl.a. følgende:

- Kopi af samtykke til national og international adoption underskrevet den 9. april 2002 af børnenes far. Samtykket er underskrevet på marathi, og sagen indeholder en engelsk oversættelse heraf.
- Socialrapport om faren og børnene udarbejdet den 11. april 2002 af en socialrådgiver fra børnehjemmet Preet Mandir.
- VCA- erklæring dateret den 13. august 2002,
- NOC "No Objection Certificate" udstedt af CARA den 15. januar 2003.

Den konkrete sag omtalt i DR's udsendelse er nu belyst, og det er både Familiestyrelsens og den indiske centralmyndigheds opfattelse, at den indiske procedure er fulgt, herunder at der foreligger det nødvendige samtykke fra børnenes far til international adoption.

Det er endvidere Familiestyrelsens opfattelse, at den indiske adoptionsprocedure i den konkrete sag opfylder de internationale standarder for adoption, der er foreskrevet i Haagerkonventionen.

De øvrige indiske sager, der er fulgt i sommeren 2007

Siden adoptionsstopet i juni 2007 har Familiestyrelsen fulgt de knap 30 sager, hvor der var foretaget et match mellem barnet og den danske familie, men hvor barnet endnu ikke var hjemtaget.

Sagerne var på forskellige stadier i den indiske proces. Mange sager var allerede sendt til domstolene med henblik på "guardianship," mens der i andre endnu ikke var udstedt en No Objection Certificate fra CARA.

Familiestyrelsen har gennemgået de juridiske dokumenter i sagerne og modtaget dokumentation for de økonomiske transaktioner, der er foretaget i de enkelte sager.

Efter ovennævnte gennemgang er det Familiestyrelsens opfattelse, at adoptionsproceduren i alle tilfælde var overholdt, hvorefter familierne kunne hjemtage barnet.

Tillid til det indiske system

Det fremgik af DR's program "21 Søndag" den 23. september 2007, at DanAdopt i juni 2005 orienterede Adoptionsnævnet om anklager om trafficking rettet mod DanAdopts tidligere samarbejdspartner Malaysian Social Service, hvorfra DanAdopt havde hjemtaget 2 børn i 2000. Det fremgik videre af udsendelsen, at de hollandske myndigheder er i færd med at undersøge alle (ca. 50) gennemførte adoptioner fra det omtalte børnehjem.

Familiestyrelsen har på denne baggrund bedt Adoptionsnævnet om at redegøre for, hvilke overvejelser Adoptionsnævnet gjorde sig, og hvilke initiativ nævnet tog i anledning af orienteringen fra 2005.

Adoptionsnævnet har svaret følgende:

”... Adoptionsnævnet lagde ved sine overvejelser vedrørende oplysningerne om formidlingen fra Indien vægt på de enkelte myndigheders opgaver i forbindelse med gennemførelse af en adoptionssag i Indien. Det indgik i den forbindelse i nævnets overvejelser, at CARA ikke er inddraget i selve processen med frigivelse af det enkelte barn til adoption, hvilket har betydning i forbindelse med artiklens beskyldninger om kidnapning....

Nævnet fandt ikke, at underretningen af 21. juni 2005 gav holdepunkter for at antage, at der var generelle problemer med formidlingen af børn fra Indien, og at henvendelsen uden videre kunne begrunde en dansk henvendelse til CARA.

Imidlertid førte underretningen som nævnt til drøftelser af formidlingssituationen på mødet den 16. november 2005. Nævnet fandt, at organisationerne på mødet fremkom med særdeles alvorlige mundtlige beskyldninger mod et andet lands offentlige myndigheder, uden at dette var begrundet i nærmere angivne omstændigheder, som nævnet kunne henvise til ved en eventuel henvendelse til den pågældende myndighed. Nævnet fandt det derfor nødvendigt, at organisationerne nærmere redegjorde for, hvorpå man byggede beskyldningerne.

Organisationernes redegørelser af henholdsvis 30. december 2005 og 3. januar 2006 styrkede efter nævnets opfattelse ikke det grundlag, som i givet fald skulle bære en henvendelse til de indiske myndigheder om bl.a. korruptionsbeskyldninger. Organisationerne havde således ikke konkrete oplysninger om korruption, og begge havde i øvrigt understreget, at de ville trække sig fra samarbejder, hvis der opstod mistanke om uregelmæssigheder.

På denne baggrund og på baggrund af udfaldet af drøftelserne med de øvrige nordiske lande, fandt nævnet ikke grundlag for, eventuelt via styrelsen, at rette en dansk henvendelse til CARA. Dette er også baggrunden for, at styrelsen, som allerede havde kendskab til forløbet, ikke modtog en særskilt underretning. Nævnets sekretariat orienterede dog styrelsen om organisationernes redegørelse ved sekretariatets bemærkninger af 16. juni 2006 vedrørende godkendelse af nye kontraktsteder i Indien.”

Familiestyrelsen kan henholde sig til det af Adoptionsnævnet fremførte.

Adoptionsnævnet har desuden fået oplyst, at der i Holland er iværksat en tredelt undersøgelse af adoptioner fra Indien. Baggrunden for undersøgelsen er en henvendelse fra indisk politi i januar 2007 vedrørende et konkret tilfælde af child trafficking fra Malaysian Social Service. De danske myndigheder har aldrig modtaget en tilsvarende henvendelse fra det indiske politi om de to børn, som er formidlet i 2000 fra den samme indiske organisation til Danmark.

De hollandske myndigheder har vurderet, at det ikke var nødvendigt at suspendere formidlingen fra Indien. Den involverede formidlende organisation valgte imidlertid selv at indstille formidlingen i slutningen af juni 2007, indtil undersøgelsen er afsluttet.

Undersøgelsen forventes afsluttet i løbet af oktober 2007.

Omkostninger ved en indisk adoption

Familiestyrelsen henviser for en nærmere gennemgang til Ernst & Youngs ”Afrapportering af analyse af danske adoptionsformidlers økonomiske transaktioner ved adoption fra Indien (2000-2007)”.

Det bemærkes at undersøgelsen af de økonomiske forhold omkring adoptioner fra Indien bl.a. har vist, at de to danske formidlende organisationers omkostninger i Indien ligger i nogenlunde samme leje i perioden 2000-2006.

De samlede indiske udgifter ved adoption er opgjort pr. barn og svinger for AC-Børnehjælps vedkommende mellem 27.147 kr. og 49.462 kr., hvor 36.287 kr. er det samlede gennemsnit.

I samme periode har AC-Børnehjælp opkrævet et adoptionsgebyr fra adoptanterne på mellem 61.920 kr. og 81.200 kr. I dag er AC-Børnehjælps gebyr på 73.900 kr. Gebyret skal foruden omkostninger i Indien dække organisationens omkostninger i Danmark.

De samlede indiske udgifter ved adoption er opgjort pr. barn og svinger for DanAdopts vedkommende mellem 25.954 kr. og 64.264 kr., hvor 35.874 kr. er det samlede gennemsnit.

I samme periode har DanAdopt opkrævet et adoptionsgebyr fra adoptanterne på mellem 84.750 kr. og 95.000 kr. I dag er DanAdopts gebyr på 95.000 kr. Gebyret skal foruden omkostninger i Indien dække organisationens omkostninger i Danmark.

Efter anmodning fra Familiestyrelsen har Adoptionsnævnet undersøgt, hvordan de svenske og norske gebyrer i forbindelse med adoption af børn fra Indien i perioden 2000-2006 var sammensat, herunder gebyrernes størrelse.

Den norske centralmyndighed på adoptionsområdet, Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet har svaret følgende:

”Verdens Barn formidler adoptivbarn fra Children of the World i Bombay (CWB) og BSSK i Pune (Poona). Foreningen overfører 20.000 norske kroner pr adopsjon til sine samarbeidssorganisasjoner i India. Beløpet skal gå til dekning av barnehjemmenes utgifter i tiden frem til adopsjonen (som ofte er ganske langvarig). Innbetalingen er ikke obligatorisk, men ordningen har vokst frem som en hensiktsmessig måte å sørge for at barnet har den omsorg det trenger frem til foreldrene kan hente det. Verdens Barn ville foretrukket en ordning der CARA gikk inn og regulerte hva som er et rimelig tilskudd til barnehjemmene, på samme måte som CCAA har gjort dette i Kina.

Verdens Barn har nå et gebyr på til sammen kr. 89.000 pr adopsjon. Beløpet er det samme for alle søkere, uavhengig av land og uavhengig av hva adoptjonen reelt sett koster. Verdens barns utgifter knyttet til adopsjoner fra India er blant de laveste, altså godt under gjennomsnittet. Verdens Barn formidler også adoptivbarn fra Sør-Korea, Kina, Sør-Afrika og Thailand. Adopsjonene fra India og Thailand er langt billigere enn adopsjoner fra Sør-Korea og Sør-Afrika. Adopsjonene fra Kina er også mer udgifskrevende enn adopsjoner fra India og Thailand.

Adoptionsforum har de siste årene hatt en markant nedgang i antallet adopsjoner fra India. Bufidr mener Adopsjonsforums utgifter i India er av samme omtrent på samme nivå som for Verdens Barn.”

På Adoptionsnævnets yderligere forespørgsler om, hvilken periode oplysningerne vedrørte, oplyste Bufdir, at de:

”... mener beløpet på 20.000 kroner har været konstant over flere år. Gebyret til adopsjonsforeningen har økt det siste året. Dette fordi alle tre foreninger gikk med underskudd i 2005 og 2006, på grunn av langt lavere adopsjonstall enn forventet. De hadde budsjettert med mange flere adopsjoner enn det ble. Det er nedgangen i Kina som er årsaken. Nå har vi pålagt foreningene å øke sine gebyrrer, slik at de ikke går med underskudd, og slik at de ikke konkurrerer hverandre konkurs. For bare få år siden var gebyrene til adopsjonsforeningene på under 70.000 norske kroner. Det riktige prisnivået nå er omkring 90.000 norske kroner.”

Den svenske centralmyndighed på adoptionsområdet, Myndigheten för Internationella adoptionsfrågar (MIA), har fremsendt en oversigt over gebyrene forbundet med adoptioner fra Indien i perioden 2000-2006.

Det fremgår af oversigten, at organisationerne har opkrævet adoptionsgebyr fra adoptanterne i størrelsen mellem 58.223 Skr i 2000 og 116.605 Skr i 2006. Gebyrene er af forskellig størrelse hos de tre svenske organisationer. Det er imidlertid kendetegnene for alle tre organisationer, at gebyrets størrelser har været støt stigende i perioden.

Det fremgår videre af oversigten, at de svenske organisationers omkostninger i forbindelse med adoptioner fra Indien har været meget varierende. Omkostningerne spænder fra 23.848 Skr. til 48.000 Skr.

AC-Børnehjælps formidling fra Indien

AC-Børnehjælp har ikke og har ikke haft skriftlige aftaler med de adoptionsformidlende organisationer i Indien, hvorfra der adopteres børn eller gives donationer.

AC-Børnehjælp har formidlet børn fra Indien siden 1971. I perioden 2000-2006 har AC-Børnehjælp hjemtaget 247 børn fra 18 forskellige børnehjem.

AC-Børnehjælp har årligt aflagt besøg i Indien, hvor flere institutioner er blevet besøgt. Det er kendetegnende for AC-Børnehjælps besøg, at de oftere besøger de institutioner, hvorfra de reelt hjemtager børn end de institutioner, hvor samarbejdet er hvilende. Endvidere besøger AC-Børnehjælp de institutioner, hvorfra de forventer at hjemtage børn.

Familiestyrelsen henviser for en nærmere gennemgang til Ernst & Youngs ”Afrapportering af analyse af danske adoptionsformidlers økonomiske transaktioner ved adoption fra Indien (2000-2007)”.

DanAdopts formidling fra Indien

DanAdopt har ikke og har ikke haft skriftlige aftaler med de adoptionsformidlende organisationer i Indien, hvorfra der adopteres børn eller gives donationer.

DanAdopt har formidlet børn fra Indien siden midten af 1970'erne. I perioden 2000-2006 har DanAdopt hjemtaget 381 børn fra 7 forskellige børnehjem. Langt størstedelen af børnene (337) er hjemtaget fra Bal Vikas, som DanAdopt har samarbejdet med siden stiftelsen af Bal Vikas i 1984.

DanAdopt foretager typisk 1 årligt besøg på institutionerne i Indien.

Familiestyrelsen henviser for en nærmere gennemgang til Ernst & Youngs ”Afrapportering af analyse af danske adoptionsformidlers økonomiske transaktioner ved adoption fra Indien (2000-2007)”.

Familiestyrelsens konklusion

Familiestyrelsen er opmærksom på, at der i de lande, Danmark adopterer børn fra, kan være forhold, der gør, at de involverede myndigheder og organisationer i adoptionsprocessen skal udvise særlig opmærksomhed i relation til gennemførelse af adoptioner. Arbejdet med adoption stiller således betydelige krav til de involveredes seriøsitet og etiske handlemåder.

Det er styrelsens vurdering, at det indiske adoptionssystem sikrer en grundig behandling af adoptionssager, herunder en domstolsbehandling og et centralmyndigheds arbejde, der bevirker, at der overordnet set kan fæstes lid til det indiske adoptionssystem. Undersøgelsen har også vist, at der er grund til fortsat tillid til de danske adoptionsformidlende organisationers arbejde i Indien. Et arbejde der er karakteriseret ved, at organisationerne trækker sig fra samarbejder, hvis de har mistanke om uregelmæssigheder.

Familiestyrelsen vurderer endvidere på baggrund af Ernst & Youngs analyse af danske adoptionsformidlers økonomiske transaktioner ved adoption fra Indien, at disse adoptioner ikke sker med økonomisk vinding for øje, og at de danske formidlende organisationer har arbejdet inden for de gældende retningslinjer.

Familiestyrelsen har belyst den konkrete sag, og det er styrelsens opfattelse, at den indiske procedure er fulgt, herunder at der foreligger det nødvendige samtykke fra børnenes far til international adoption – et samtykke faren med vidner har afgivet på sit eget sprog. Det er videre Familiestyrelsens opfattelse at den indiske adoptionsprocedure i den konkrete sag opfylder de internationale standarder for adoption, der er foreskrevet i Haagerkonventionen.

I undersøgelsesperioden er der endvidere stillet spørgsmålstegn ved formidlinger gennemført af den indiske organisation Malaysian Social Service, som DanAdopt i 2000 samarbejdede med i 2 konkrete sager. Familiestyrelsen har ikke fundet grundlag for at undersøge sagerne nærmere. Der er herved lagt vægt på, at adoptionerne er gennemført i 2000, og at styrelsen ikke har modtaget en henvendelse fra indisk politi vedrørende ”Child Trafficking”.